

Triduum

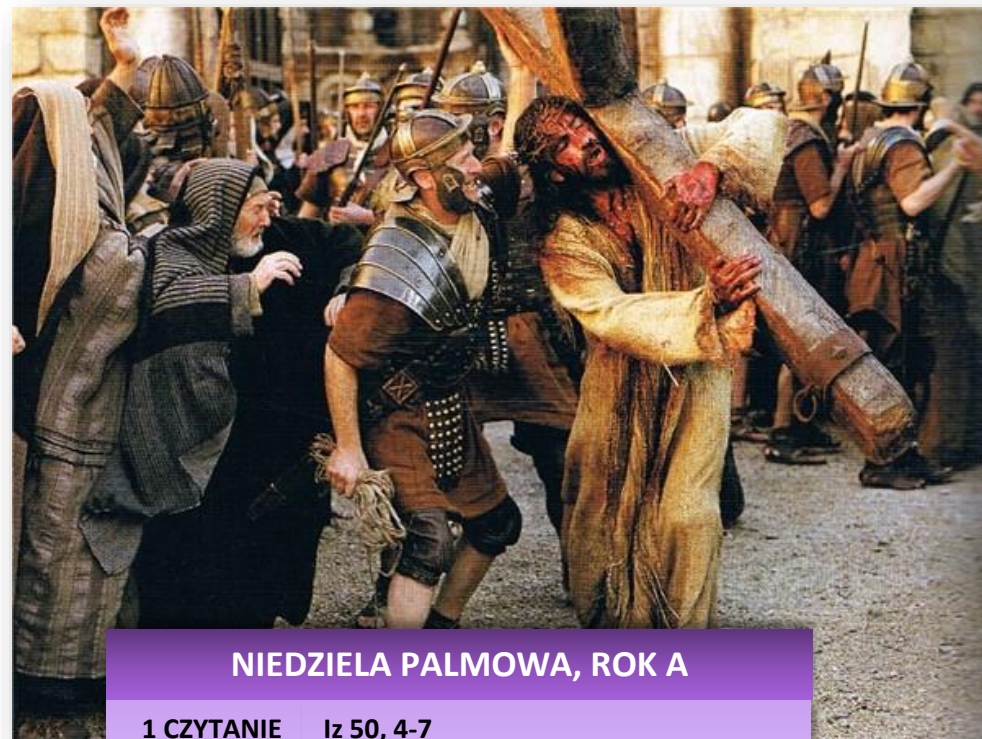

Wielki Czwartek – W. Piątek – Wigilia Paschalna TRIDUUM PASCHALNE

DZIEŃ TRIDUUM PASCHALNEGO	LITURGIA	PRAWDY WIARY, KTÓRE KOŚCIÓŁ UOBECNIA	WYDARZENIA Z ŻYCIA JEZUSA
WIELKI CZWARTEK	Msza Wieczery Pańskiej, Adoracja Chrystusa w Najświętszym Sakramencie w miejscu przechowywania nazwa „Ciemnica” nie jest w tym dniu najszcześniejszą	Umycie nóg - przykazanie miłości; Ustanowienie sakramentów: Eucharystii i kapłaństwa	Ostatnia Wieczera
WIELKI PIĄTEK	Rano tzw. „Ciemna Jutrznia”, o godz. 15.00 Droga Krzyżowa i Liturgia Męki Pańskiej (tego dnia nie odprawia się Mszy Świętej)	Zbawcza śmierć Jezusa na krzyżu.	Pojmanie Jezusa w Ogrójcu, sąd, skazanie na śmierć, śmierć na krzyżu.
WIELKA SOBOTA	Rano tzw. „Ciemna Jutrznia”, do południa błogosławienie pokarmów na stół wielkanocny (tzw. „święconka”), która nie jest istotą świętowania – dziś istotą jest Wigilia Paschalna	Zbawcza śmierć Jezusa na krzyżu – adoracja przy Panu Jezusie w Grobie Pańskim	Jezus spoczywa w Grobie
WIGILIA PASCHALNA – WIELKANOC (W WIELKĄ SOBOTĘ W NOCY)	Liturgia Wigilii Paschalnej - liturgia światła - liturgia słowa Bożego - liturgia chrzcielna - liturgia eucharystyczna - procesja rezurekcyjna - w Polsce często odbywa się ona w niedzielny poranek. Zaleca się tę procesję po Wigilii Paschalnej	Jezus naprawdę umarł na krzyżu i trzeciego dnia zgodnie ze swą zapowiedzią zmartwychwstał	Złożenie ciała zmarłego Jezusa do grobu, Zmartwychwstanie
NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO	Msza Święta odprawiana rano z procesją rezurekcyjną jest drugą Mszą Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Pierwszą jest Msza Wigilii Paschalnej.	Chrystus zmartwychwstał! Prawdziwie zmartwychwstał!	Radość ze Zmartwychwstania Jezusa

Ożywiciel

TYGODNIK PARAFIALNY

NIEDZIELA PALMOWA, ROK A

1 CZYTANIE	Iz 50, 4-7
PSALM	Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24
2 CZYTANIE	Flp 2, 6-11
AKLAMACJA	Por. Flp 2, 8-9
EWANGELIA	Mt 27, 11-54

EWANGELIA Mt 27, 11-54

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Mateusza

Jezus przed Piłatem

E. Jezusa postawiono przed namiestnikiem. Namiestnik zadał Mu pytanie: I. Czy Ty jesteś Królem żydowskim? E. Jezus odpowiedział: + Tak, Ja nim jestem. E. A gdy Go oskarżali arcykapłani i starsi, nic nie odpowiadał. Wtedy zapytał Go Piłat: I. Nie słyszysz, jak wiele zeznają przeciw Tobie? E. On jednak nie odpowiedział mu na żadne pytanie, tak że namiestnik bardzo się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

A na każde święto namiestnik miał zwyczaj uwalniać jednego więźnia, którego chcieli. Trzymano zaś wtedy znacznego więźnia, imieniem Barabasza. Gdy się więc zgromadzili, spytał ich Piłat: I. Którego chcecie, żebym wam uwolnił, Barabasa czy Jezusa, zwanego Mesjaszem? E. Wiedział bowiem, że przez zawiść Go wydali. A gdy on odbywał przewód sądowy, żona jego przysłała mu ostrzeżenie: I. Nie miej nic do czynienia z tym Sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie wiele nacierpiałam się z Jego powodu. E. Tymczasem arcykapłani i starsi namówili tłumy, żeby żądały Barabasa, a domagały się śmierci Jezusa. Pytał ich namiestnik: I. Którego z tych dwu chcecie, żebym wam uwolnił? E. Odpowiedzieli: T. Barabasa. E. Rzekł do nich Piłat: I. Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego nazywają Mesjaszem? E. Zawołali wszyscy: T. Na krzyż z Nim! E. Namiestnik powiedział: I. Cóż właściwie złego uczynił? E. Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli: T. Na krzyż z Nim! E. Piłat, widząc, że nic nie osiąga, a wzburzenie raczej narasta, wziął wodę i umył ręce wobec tłumu, mówiąc: I. Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz. E. A cały lud zawołał: T. Krew Jego na nas i na dzieci nasze. E. Wówczas uwolnił im Barabasa, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyszydzony

Wtedy żołnierze namiestnika zabrali Jezusa z sobą do pretorium i zgromadzili koło Niego całą kohortę. Rozebrali Go z szat i narzucili na Niego płaszcz szkarłatny. Uplótłszy wieniec z ciernia, włożyli Mu na głowę, a do prawej ręki dali Mu trzcinę. Potem przyklękali przed Nim i szydzili z Niego, mówiąc: T. Witaj, Królu żydowski! E. Przy tym pluli na Niego, brali trzcinę i bili Go po głowie. A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego własne Jego szaty i odprowadzili Go na ukrzyżowanie.

Droga krzyżowa

Wychodząc, spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jego. Gdy przyszedli na miejsce zwane Golgotą, to znaczy Miejszem Czaszki, dali Mu pić wino zaprawione goryczą. Skosztował, ale nie chciał pić. Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy. I siedząc tam, pilnowali Go. A nad głową Jego umieścili napis z podaniem Jego winy: To jest Jezus, Król żydowski. Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

Wyszydzenie na krzyżu

Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami, mówiąc: T. Ty, który burzysz przybytek i w trzy dni go odbudowujesz, wybaw sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zejź z krzyża! E. Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie i starszymi, szydząc, powtarzali: T. Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Jest królem Izraela: niechże teraz zejdzie z krzyża, a uwierzemy w Niego. Zaufał Bogu: niechże Go teraz wybawi, jeśli Go miłuje. Przecież powiedział: Jestem Synem Bożym. E. Tak samo lżyli Go i złoczyńcy, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej. Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: + Elí, Elí, lemá sabachtháni? E. To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Słyszając to, niektórzy ze stojących tam mówili: T. On Eliasza woła. E. Zaraz też jeden z nich pobiegł i wzięwszy gąbkę, nasączył ją octem, umocował na trzcinie i dawał Mu pić. Lecz inni mówili: T. Zostaw! Popatrzmy, czy nadejdzie Eliaz, aby Go wybawić. E. A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po zgonie Jezusa

A oto zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać. Groby się otworzyły i wiele ciał świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli do Miasta Świętego i ukazali się wielu. Setnik zaś i jego ludzie, którzy trzymali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlekli się bardzo i mówili: T. Prawdziwie, Ten był Synem Bożym.

Oto słowo Pańskie.